

NS News Biuletyn

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1071

24.09.2023 (134)

Przywództwo między wspólnotą narodową a elitarnością

od Michaela Kühnena

KORPUS LIDERÓW

W opisany wyżej sposób w sposób naturalny tworzy się zdolny korpus przywódców, swoista wspólnota niezależnych, pewnych siebie liderów, którzy jednak w zdyscyplinowany sposób są włączani do partii.

Kierują swoimi podwładnymi zgodnie z zasadą autorytetu i odpowiedzialności. Swoją pozycję przywódczą zawdzięczają zaufaniu towarzyszy, którzy są im podporządkowani w służbie partyjnej. Nie oznacza to wcale, że liberalistyczne obyczaje rozdzierają naszą wspólnotę:

Przełożonego nie wybiera się przez podnoszenie rąk i kreślenie krzyży, ale człowiek gromadzi wokół siebie oddział towarzyszy, którzy obdarzają go zaufaniem, zostaje potwierdzony przez partię jako ich przełożony i wtedy ma pełne i nieograniczone dowodzenie.

Dla wyznawcy jego bezpośredni przełożony uosabia siłę dowodzenia partii; jest mu winien wierność, lojalność i posłuszeństwo. Jeśli jest z czegoś niezadowolony, jeśli ma wątpliwości co do poprawności rozkazu lub jeśli ma inne problemy, swobodnie wyraża swoją opinię swojemu koledze liderowi; jeśli następnie czuje,

że nie jest traktowany wystarczająco poważnie, zwraca się oficjalnymi kanałami do następnego wyższego przełożonego. Po podjęciu decyzji jest jednak posłuszny bez zastrzeżeń i w ten sposób udowadnia swoją lojalność wobec partii. Niemal nieograniczona władza towarzysza kierownictwa w jego obszarze odpowiedzialności znajduje tylko dwie granice:

Zaufanie podległych mu towarzyszy i dyscyplina wobec kierownictwa partii.

Jeśli przywódca traci zaufanie towarzyszy, zostaje zastąpiony. Nie oznacza to, że większość zwolenników może użyć "demokratycznych" metod, aby wyrazić wotum nieufności i wybrać nowego przełożonego - w zasadzie żaden lojalny wobec kierownictwa partii przywódca nie zostanie zastąpiony, dopóki nie znajdzie się lepszy lub równoważny kandydat na stanowisko kierownicze. Jeśli taki kandydat istnieje, to kandydat lub inny zwolennik musi wyjaśnić kierownictwu, że może wypełnić zadanie lepiej niż dotychczasowy sprawujący urząd i dlaczego. Następnie omawia się to z tym ostatnim - rezygnuje on, jeśli uważa, że druga osoba rzeczywiście może to zrobić lepiej, a wyznawcy mają do niej większe zaufanie. Jeśli nie jest tego zdania, pozostaje na swoim stanowisku. Przymusowa wymiana ma miejsce tylko wtedy, gdy utrata zaufania w oczywisty sposób zagraża sukcesom, wydajności i funkcjonowaniu wyznawców. Jeśli drugi towarzysz upiera się, że to on jest bardziej zdolny, partia wyznacza mu specjalne zadanie lub daje mu możliwość samodzielnej pracy z wyznawcami i w ten sposób udowodnienia i uwiarygodnienia swoich racji poprzez wyniki i sukcesy.

Oczekuje się, że lider będzie opierał swój autorytet na umiejętności zdobycia i utrzymania zaufania swoich zwolenników. Niemniej jednak, autorytet zawsze pozostaje autorytetem wywodzącym się z partii. Jeśli świadomie i ze złą wolą uporczywie narusza linię partii i/lub obowiązek posłuszeństwa wobec swoich przełożonych, wtedy traci swój autorytet i zostaje zastąpiony. Żaden prawdziwy towarzysz partyjny nie będzie, po takiej decyzji partii, nadal podążał za nim na jego błędnej drodze z osobistego przywiązania. Jeśli to zrobi, udowodni tylko, że nie rozumiał obowiązków towarzysza partyjnego i musi wtedy ponieść konsekwencje.

Nigdy nie chodzi o to, by chcieć mieć rację wobec partii: Nawet błędna decyzja partyjna, przeprowadzona w sposób zdyscyplinowany, jest i tak lepsza od postawy, która zagrażałaby jedności i funkcjonowaniu partii i zamieniała tę walczącą wspólnotę w klub dyskusyjny!

Ale dopóki kolega lider cieszy się zaufaniem towarzyszy i okazuje się lojalny wobec partii, jego władza jest i pozostaje nieograniczona, a on może wykonywać swoje obowiązki i wypełniać zadania z pełnym poparciem kierownictwa partii.

Jeśli odnosi sukcesy i jego obszar odpowiedzialności nabiera dzięki temu zakresu wymagającego dalszych podziałów, wyznacza do tego zdolnych towarzyszy ze swojego otoczenia, którzy z kolei muszą zdobyć zaufanie otoczenia.

Wszystkie te zasady nie powinny być traktowane jako sztywne prawo, ale jako ogólna wskazówka do działania: nie chcemy sztywnych reguł, ale elastycznej, naturalnie rozwijającej się wspólnoty, która żyje z dobrej woli wszystkich zaangażowanych towarzyszy, którzy wspólnie szukają w każdym przypadku najlepszego rozwiązania dla ruchu i chcą widzieć najlepszego człowieka na właściwym miejscu.

Dlatego odpowiedzialność, obok autorytetu, jest drugim filarem zasady przywództwa: lider jest odpowiedzialny przed kierownictwem partii za to, aby jego obszar odpowiedzialności był wypełniany w najlepszy możliwy sposób. Nasza wspólnota musi stale i uparcie kształcić wszystkich swoich liderów do prawdziwego poczucia odpowiedzialności: Oznacza to przede wszystkim, że żaden przywódca nie nadużywa zasady lidera, aby kurczowo trzymać się swojego stanowiska lub nadużywać go z prywatnych uczuć, takich jak ambicja, zazdrość, egoizm, pycha itp.!

Poczucie odpowiedzialności oznacza: użyć wszystkich sił, aby wypełnić swoje zadanie, pokonać wszelkie opory, ale dobrowolnie ustąpić z drugiego rzędu, jeśli znajdzie się lepsza osoba do tego zadania! To musi stać się drugą naturą każdego lidera.

Kiedy władza i odpowiedzialność znajdują swoje urzeczywistnienie w życiu i pracy każdego towarzysza kierownictwa, wtedy zasada kierownictwa rozwija swoją pełną skuteczność i jest nieskończenie lepsza od każdej innej zasady organizacyjnej! Wtedy też wyrasta korpus przywódców, który tworzy historię, nie zna i nie uznaje "niemożliwego"!

ELITESCHULUNG

W miarę wzrostu liczebności i znaczenia partii w okresie walki, naturalna selekcja liderów opisana powyżej i nie tylko, musi być uzupełniona świadomym szkoleniem elity. Konieczne będzie utworzenie akademii partyjnej, w której członkowie partii nadający się na pod-liderów lub liderów będą szkoleni na zasadzie kursów, aby następnie mogli znaleźć odpowiednie zatrudnienie w partyjnych arboretach. Ale i tu należy zwrócić baczną uwagę na przestrzeganie zasad naturalnej selekcji liderów:

Prawdą jest, że wraz z końcem okresu budowy nie będzie już możliwe, aby każdy

towarzysz nadający się na przywódcę zgromadził wokół siebie towarzyszy znikąd i zdobył swój obszar odpowiedzialności. Zamiast tego absolwenci akademii przywództwa zostaną przeniesieni do miejsc, gdzie brakuje przywódców i będą musieli przejąć przywództwo od towarzyszy, którzy już są aktywni. W żadnym wypadku nie może to jednak prowadzić do biurokratyzacji i rozluźnienia wspólnoty bojowej między przywództwem a zwolennikami. Dlatego też tylko niewielka część szkolenia elit partyjnych będzie poświęcona szkoleniu ideologicznemu lub problemom teoretycznym w ogóle.

Najważniejsze jest to, aby przyszły lider i pod-lider nauczył się, jak prawidłowo prowadzić w praktyce, jak należy prawidłowo rozumieć i realizować zasadę lidera. Autorytet i odpowiedzialność muszą stać się również zasadami przewodnimi dla tych rosnących towarzyszy-liderów drugiego pokolenia. Poniższe zasady muszą stać się dla nich drugą naturą - nikt nie zostanie dopuszczony do podjęcia zadań przywódczych w naszej społeczności, teraz lub w przyszłości, kto ich nie zrozumiał i nie podejmuje wysiłku, aby konsekwentnie i twardo wprowadzać je w życie, także wobec siebie.

Dyscyplina wobec partii i jej ogólnej linii: Każdy towarzysz przywódca musi przede wszystkim zrozumieć, że jego zadanie przywódcze to służba partii. Jedność, spójność i funkcjonowanie ruchu zależą od spójności korpusu przywódczego, od ścisłego przestrzegania i stosowania linii partii, nawet w przypadku osobistych rozbieżności w kwestiach indywidualnych, od posłuszeństwa wobec kierownictwa partii. Tylko partia zabezpiecza zwycięstwo; bo każdy frakcjonalizm, każdy rozłam, każda intryga, każda niezdiscyplinowanie, każde świadome odstępstwo od linii partii bezpośrednio zagraża sile przebicia partii i jej zdolności do obrony - są sabotażem zwycięstwa!

Zdobycie zaufania zwolenników: każdy towarzysz-przywódcą, podejmując się zadania przywódczego, ma obowiązek zdobyć zaufanie podległych mu towarzyszy partyjnych i utrzymać je! Tylko wtedy, gdy mu się to uda, jest godzien być i pozostać politycznym przywódcą lub podwładnym. Partia będzie musiała dbać o to, aby ta zasada nigdy nie została zapomniana, bo tylko relacja zaufania między przywódcami a zwolennikami zapewnia rozmach, élan, entuzjazm i rewolucyjną determinację walczącej wspólnoty naszego ruchu!

Brak osobistych naśladowców: Każdy lider powinien być wzorem do naśladowania dla swoich zwolenników. Dlatego też jest rzeczą zupełnie naturalną, jeśli towarzysze są entuzjastycznie nastawieni do takiego przełożonego, przechodzą dla niego przez ogień, czują się do niego osobiście przywiązani. Wszystko to jest normalne i nigdy nie można tego uniknąć; przeciwnie, może to nawet przyczynić się do pobudzenia danej jednostki w jej duchu walki i gotowości do działania. Sam dowódca nie może jednak nigdy gromadzić wśród swoich

zwolenników osobistych zwolenników i świadomie promować jakiejś osobowości. Powinien raczej zawsze poświęcać swoich towarzyszy dla Partii i jej linii: Lojalność musi być zawsze i jednoznacznie wobec Partii, a wobec indywidualnego przywódcy tylko w takim stopniu, w jakim działa on jako agent Partii i sam pozostaje wobec niej lojalny.

Poczucie odpowiedzialności: Towarzysz przywódca nie służy swoim osobistym ambicjom, ale Partii. Musi zachować świadomość, że przydzielono mu obszar odpowiedzialności, ponieważ partia była przekonana, że jest on najlepszym człowiekiem do tego. Wynika z tego jego odpowiedzialność wobec partii, aby ze wszystkich sił rozwiązać zadanie i osiągnąć sukces. Jeśli jednak zda sobie sprawę, że nie jest w stanie rozwiązać zadania lub że ktoś inny nadawałby się lepiej, nie może pozostać na swoim stanowisku z powodu błędnej dumy, ale musi poprosić o zwolnienie. Nigdy nie wolno mu gnębić, uciskać czy besztać towarzysza, który jest lepszy od niego, tylko po to, by utrzymać swoje stanowisko. Musi rozwinąć tak silne poczucie odpowiedzialności, że zna tylko JEDNO pragnienie: znaleźć najlepszą osobę do każdego zadania i umieścić ją na właściwym miejscu - nawet jeśli będzie musiał ustąpić i poświęcić się w tym procesie.

Koleżeństwo: Polityczny przywódca i podwładny nie stają się pełnymi uniesienia półbogami, gdy podejmują się zadania odpowiadającego ich możliwościom, lecz są i pozostają towarzyszami wśród towarzyszy. Koleżeństwo w postępowaniu ze zwolennikami musi więc charakteryzować również pracę i walkę naszych towarzyszy-przywódców: Każdy towarzysz jest traktowany poważnie, wspierany i szanowany, nikt nie jest bezsensownie upominany, zastraszany czy poniżany. Przywództwo oznacza zdobycie zaufania, umiejętność przekonywania i nie ograniczanie się do upierania się przy swoim autorytecie.

Gotowość do pracy i poświęcenia: towarzysz przywódca narodowego socjalizmu nie żąda od innych niczego, czego sam nie może zrobić i nie wykazał: Kto żąda i oczekuje od zwykłego towarzysza partyjnego bezinteresownej pracy na rzecz społeczności, kto wzywa politycznych żołnierzy partii do walki, a w razie potrzeby do śmierci za partię i naszą świętą ideę z absolutną dyscypliną i całkowitą gotowością do poświęcenia własnego życia, musi sam udowodnić, że jest również gotów to wszystko zrobić. Nigdy nie wolno nam tolerować bigów na szczycie; Partia Narodowo-Socjalistyczna musi być zawsze prowadzona przez bojowników!

Sprawiedliwość: Przywódca musi być sprawiedliwy i oddawać sprawiedliwość każdemu ze swoich podwładnych. W sprawowaniu swego urzędu nie może nikogo arbitralnie faworyzować ani krzywdzić. Raczej stara się umożliwić każdemu towarzyszowi odkrycie i pełne wykorzystanie jego zdolności, aby w pełni oddać je na służbę partii. W ten sposób Przywódca Polityczny kształci narodowosocjalistyczne osobowości na wszystkich szczeblach organizacji

partyjnej.

Samoświadomość i samorealizacja: Nawet, a zwłaszcza towarzysz przywódca pozostaje świadomy tego, że narodowy socjalista nigdy nie przestaje się uczyć, że powinien stale rozwijać się dalej, wykorzystywać i rozwijać wszystkie swoje zdolności, aby jak najlepiej służyć partii. Towarzysz przywódca nie może zatracić się w próżności, ale musi stale pracować nad sobą. Powinien umieć przyjąć krytykę, która jest obiektywna i zrobić z niej użytek. Nie może wprowadzać yes-menów, ale musi zawsze pozostać otwarty na uświadomienie sobie własnych mocnych i słabych stron. Tylko w ten sposób może dojrzewać do bycia prawdziwym liderem.

Wyobraźnia: posiadanie wyobraźni jest ważnym warunkiem wstępnym każdej działalności przywódczej; przewożenie ludziom bez wyobraźni - czyli wyobraźni i empatii - nie jest możliwe. Towarzysz przywódca powinien, nie tracąc kontaktu z rzeczywistością, zachować zdolność do marzeń, miłość do ludzi, moc życzeń i zachwyty, powinien zachować piękno świata i życia, nie może nigdy stać się bezdusznym aparaczką i rutynowym urzędnikiem. Nie powinien też być upartym, ślepym i ograniczonym fanatykiem: Nasza partia nie potrzebuje w swoim kierownictwie historyków, ale dumnych, pewnych siebie i wolnych osobowości z wizją, wyobraźnią i empatią, z miłością do świata i ludzi, ze zrozumieniem i dobrą wolą.

Siła woli: Towarzysz przywódca będzie i pozostanie równy swojemu zadaniu tylko wtedy, gdy jego siła woli zostanie specjalnie wzmocniona i promowana. Od naszego wodza Adolfa Hitlera, tego geniusza woli, nauczyliśmy się, że wola zmusza do wszystkiego i jest ostatecznie niezwyciężona. Tylko wola kształtuje świat, o ile jest plastyczna. Dumna pewność zwycięstwa naszej partii wywodzi się z niewzruszonej woli korpusu przywódczego. Tak długo, jak ta wola nie zostanie złamana, walka trwa aż do zwycięstwa. Każdy towarzysz lider ponosi osobistą odpowiedzialność za zapewnienie, że wspólnota woli partii pozostaje niewzruszona i że partia w ten sposób rzeczywiście reprezentuje awangardę wspólnoty woli narodu, a tym samym jest ucieleśnieniem woli życia naszego narodu.

Te dziesięć praktycznych zasad szkolenia elit musi być przestrzegane. To nie narodowosocjalistyczne credo, które przyjmujemy za pewnik, i nie mądre powiedzenia czynią przywódcę lub podwładnego, ale im bardziej uczynił on te 10 przykazań szkolenia elit swoim własnym, tym lepiej nadaje się do swojego zadania. Do tego oczywiście dochodzą stare przykazania zasad etycznych bycia robotnikiem i żołnierzem - bycie liderem nie oznacza posiadania przywilejów i cieszenia się władzą, ale oznacza: poświęcanie się więcej, pracowanie więcej, walczenie więcej i służenie lepiej niż inni!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTI DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1979 April 2017 (13)

Der Kampf geht weiter !

Heutzutage leben nach der Kapitulation des Weltreichs am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Abschalten von Massenmedien, Vorfahrung, Verfolgung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, die Kunst der politischen Arbeit werden heißt geführten Führer Adolf Hitler zu ersetzen.“

Alle Verleumdungen sind weniger als die Wahrheit. Und es ist ein Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist nur stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (?) zu haben. Keine Mühe und Ermüdung, Überforderung und Kampfbereitschaft.

Ob „legal“ oder „illegal“, ob im Verborgenen oder im „Brennpunkt“, ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Bildschirm anders als: Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

NS News Biuletyn
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022(137)

Raport z frontu
Wywiad z Molly
Część trzecia

NSK: Dziękujemy za rozmowę. Kontynuujcie dobrą pracę. Zwycięstwo jest nasze!

Zachęcamy do dodania kilku słów końcowych do adresatów.

Molly: Dziękuję, towarzyszu! Miło było przeprowadzić dla Was ten wywiad. Proszę, przeliczcie mi adres internetowy, gdy tylko zostanie opublikowany, a ja połączę waszą stronę z wywiadem. Pozwolicie, że powiem tylko naszym towarzyszom na całym świecie nie zniechęcajcie się. Czasami łatwo jest dać się przyłoczyć w naszej walce. Ale nie traccie wiary! Z Waszą pomocą nasza liczba rośnie z każdym dniem. Pomóżcie nam głosić prawdę, każde słowo jest jak strzał w Ciemność i jak ciężkie mieczem na ich kłamstwa. Nasz wróg stał się zbyt pewny siebie, a ta

the NEW ORDER

Number 174 (137) Founded 1979 April 20, 2017 (137)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture destruction, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO jest największym na świecie Dostawca propagandy narodowosocjalistycznej!

Czasopisma drukowane i internetowe w wielu językach

Setki książek w wielu językach

Setki stron internetowych w wielu językach

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!